

førelsen af en Valgcensus. Nu er det jo saa, at man kan forsone sig, maa forsone sig med alt det, som man er tvungen til at forsone sig med; men dermed er ingenlunde givet, at man billiger det. Naar jeg altsaa siger, at Flertallets Forslag er Forbedringer i Forhold til Regeringens Forslag, forlader jeg dermed ingenlunde det Standpunkt, jeg anser for det rigtige, nemlig Gennemførelsen af den almindelige Valgret. Kun i Sammenligning med Regeringens Forslag ere Flertallets Forbedringer. Jeg skal tillade mig kort at omtale Flertallets Ændringsforslag Nr. 2, der lyder saaledes: „Hvis han paa den Tid, Valglisten affattes, staar tilbage med Betalingen af Indkomstskat til Kommunen for mindst 2 Fjerdingsaar og er optagen paa Fogdens Restanceliste, og denne Listes Inddrivelse mindst 14 Dage forud er bekendtgjort, taber han Retten til at optages paa Valglisten, medmindre Dækning af Skattebeløbet har fundet Sted eller ved Beløbets Deponering er sikret inden Valglistens endelige Berigtigelse.“ Ogsaa det er et Fremskridt, sammenlignet med Regeringens Forslag; men jeg kan ikke anse en saadan Bestemmelse for nødvendig i denne Lov. Man har draget meget stærkt til Felts mod den nugældende Bestemmelse om, at den paagældende kun skal være ansat til at betale Skat, og man har derved sigtet københavnske Arbejdere for i større Udstrækning at lade sig ansætte til Skat, men lade være med at betale den, naar Rodemesteren kom for at opkræve den. Der foreligger nu i Betænkningen Oplysning om dette Forhold. I 1897 var der i alt 30,429 kommunale Vælgere, af hvilke 208 resterede med deres Skatter. Af disse stemte kun 72, medens 136 undlode at stemme. Dette Forhold spiller altsaa slet ingen Rolle her i København, det er et rent forsvindende Antal af dem, der staa opførte paa Valglisten, som gaa hen og stemme, uagtet de staa i Restance. De 72 vedkomme ganske sikkert ikke Arbejderne alene, det er vel sagtens Folk af forskellige Samfundsklasser, der her er Tale om. Naar man ret undersøger dem, vil det maa ske vise sig, at der slet ingen Arbejdere er her imellem. Jeg ser derfor ikke nogen som helst Nødvendighed for at have en saadan Bestemmelse i Loven; men da Flertallets Forslag er en Forbedring i Forhold til Regeringens Forslag, vil jeg ikke undlade at stemme derfor alligevel, for saa vidt jeg ikke kan faa vort principale Forslag gennemført, som tilsigter Gennemførelsen af almindelig Valgret.

Endelig tillader jeg mig at anbefale Ændringsforslaget under Nr. 14, som gaar ud paa, at Valgene ikke kunne slutes, saa længe der møder Vælgere for at stemme. Om dette Forslag har hele Udvalget samlet sig, og man opnaar derved en væsentlig Forbedring af Regeringsforslaget, som paa dette Punkt gaar tilbage til de bestaaende Forhold. Man kan efter Regeringens Forslag lukke Dørene for Valglokalet, saaledes at en stor Del Vælgere, der komme i sidste Øjeblik, kunne faa Lov til at staa udenfor uden at faa Lejlighed til at afgive deres Stemme. Dette er udelukket ved den Form, som det her foreslaas at give Forslaget.

Jeg skal til Slutning tillade mig at anbefale de Ændringsforslag, der ere stillede af Mindretallet under Nr. 4, 6, 8, som hovedsagelig have til Formaal at gennemføre den almindelige Valgret her i København tillige med umiddelbar Valgret for Kvinder, og hvad jeg i øvrigt har tilladt mig at anføre. Men skulde de ikke blive vedtagne, er jeg villig til at stemme for Flertallets Forslag.

Wagner: Som det fremgaar af Betænkningen, har det Mindretal, hvortil jeg hører, kunnet slutte sig til næsten alle Flertallets Forslag. Det er kun Nr. 1 og 5, vi have maattet tage Afstand fra. Af disse er igen Ændringsforslag Nr. 5 af mindre væsentlig Betydning. Det drejer sig kun om, hvorvidt der skal finde Valg af Borgerrepræsentanter Sted hvert tredje eller hvert andet Aar. Regeringsforslaget havde hvert tredje Aar, hvorimod Flertallet foreslaar hvert andet. Tilbage staar nu kun Ændringsforslaget Nr. 1., der jo er af overmaade stor principiel Betydning, og hvis Vedtagelse vistnok vil medføre, at denne Lov ikke bliver gennemført i denne Samling. Jeg føler ikke nogen som helst Trang til at komme ind paa en grundig Drøftelse af dette betydningsfulde Principspørgsmaal; jeg kan ikke sige andet, end at hvis jeg skulde vælge mellem det Ændringsforslag, som Flertallet har stillet op, og det Forslag, som det socialdemokratiske Mindretal er mødt med, vilde jeg selvfølgelig foretrække Flertallets, for saa vidt som det er langt mindre vidtgaaende. Men hvis der var Tale om at forsvare og begrunde Forslaget, synes jeg unægtelig, det socialdemokratiske Mindretal staar langt heldigere. Det er ganske anderledes let at hævde Menneskeværdet, at stille det Forlangende, at man i offentlige Anliggender ikke skal tage Hensyn til, hvor mange Penge